ALBERT BAYONA

Participa al OPEN PANORÀMIC 2020 amb el projecte *Piętro 8 (pis 8).*

Els seus treballs han rebut l'Ajut per a la creació artística i pensament contemporani de la Generalitat de Catalunya, i formen part de la Col·lecció Nacional d'Art Contemporani d'aquest Govern.Tanmateix s'han presentat, en espais d'art, com ara, MACRO, el Taipei Fine Arts, el Centre d'Art La Panera de Lleida, el Museu d'Art Jaume Morera, el Museu Patio Herreriano, el CentroCentro Cibeles, l'auditori MACBA, el MEIAC, Hangar, l' ACVIC, el Centre d'Art Contemporani de Glasgow, l'Ex-New Centre d'Art Contemporani de Sulbiate, el centre d'Arts Santa Mónica, el Torrance art Museum o la Fundació Marguerida de Montferrat. Les seves obres han estat presents en diferents fires i festivals: ARCO, Videoformes, Split International Festival, Echofluxx, LOOP Festival, Athens Digital Arts Festival, Hamaca – Museo Reina Sofía, Madatac , Muces Muestra de Cine Europeo, FILE Video Art, Open Panoràmic, entre altres.L'any 1985 obté el segon premi en el XXIV Premi Internacional de dibuix Joan Miró amb l'obra Variacions sobre una estètica racional (1984) i el 2008 l'audiovisual Monday to Friday (2008) guanya el Premi Vasudha al millor curt sobre medi ambient a l'"International Film Festival of India-Goa".

OPEN PANORÀMIC

ALBERT BAYONA

Piętro 8 (pis 8)

"En el Piętro 8 (pis 8) trobarem, diferents suports i sistemes d'enregistrament de material audiovisual, fet per aficionats, professionals o usuaris de xarxes socials, tots procedents d'Internet. Emergintat des d'un espai públic i privat, amb una mirada mutisna, provocadora o irònica. Tot el amb la voluntat de ser compartit i visionat. Des del Piętro 8 ha estat la meva voluntat reunir aquest material i oferir-lo de la manera més neutra possible donat que forginal és prou evident en el seu contingut."

Albert Bayona

ABDOUL-GANIOU DERMANI

Coronapocalypse

El vídeo "Coronapocalypse" refereix a la pandèmia del coronavirus.
En el vídeo, l'artista fluta contra el COVID-19, una malaltia contagiosa i aèrem(i invisible que ha causat la mort de moltes persones i ha causat el mon a por i incertesa.

DANIELA LUCATO

My name is Sami

Durant la pandèmia Sami truca un amic per dir li un episodi tràgic.

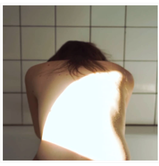

HANNA JARZABEK

Tràsnit

La percepció de la transsexualitat ha estat modelada socialment i a través dels mitjans de comunicació mitjançant estereotips de marginalitat i de prostitució. L'imaginari col·lectiu marca de referèrents positius, sobretot en el cas de les dones transsexuals que afirmen el seu gènere sent adultes. La figura d'un home madur, que ratifirma com a dona transsexual, i a vegades a més lesbiana, qüestiona les normes socials establertes i ens confronta amb la necessitat de redefinir aquestes.

"Tràsnit" parteix de la historia de Zenia, per a parlar de dones transsexuals a Espanya que van començar la seva tràsnsició del gènere ben entrades en edat adulta. Aquestes dones, amb diversos estils de vida, trenquen els estereotips i les classificacions binàries del gènere. Els seus testimonatges serveixen de referent positiu, sense restar importància a les dificultats que afronten en la seva vida. El projecte convida a reflexionar sobre la nostra visió conformista de la normalitat, els nostres límits d'acceptació i la llibertat d'elecció real de qué disposem en matèria de gènere.

NICOLAS HERMANSEN

Embodiment

Embodiment és un projecte fotogràfic que qüestiona la identitat a través del cos. Tots els participants sòn transgènere.El cos és abstracció i pura fiscalitat, és el vehicle del mòn (Merleau-Ponty). Es una cosa i una no-cosa, un objecte que d'alguna manera corrió o coexisteix amb una interioritat, un objecte capaç, que ens fa existir i que ens fa existir com a objecte. Es un objecte que ens rebaldeix a altres objectes. (Grosz). El mòdre cos sòn topatètic. Crea amb nosaltres. Ens afecta nivell fòsic, mental i mòrm. Es una finestra capaç de dir mòltes coses, qui sòm, com sòm, és probablement el primer mòjà que la societat utilitza per a percebrems. Paral·lelament l'abstracció i la fiscalitat pura sòn part de l'estètica del mòjà fotogràfic. La fòrm que còdqea un objecte fòssemòble transforma l'abstracció pura en assumptes fòrcs actiparats pel sentit.

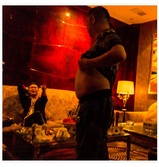

LEE VALYA

In The Mood For Love

Milers de dones joves de Rússia i Ucraïna decideixen treballar a l'estranger. la Xina és especialment atractiva per a molèes d'ellès. H ha molèes possibilitats d'ocupació en la indústria de l'entreteniment, on el cristen mès important és la bellesa fòsica. En general, aquest tòpics de treball és il·legal.
Per a començar aquesta historia Lee es va anar a la Xina, per a treballar com a "noia festera". Per a abreujar, sòls establiments es diuen KTV. Sòents, aquest treball implica contacte corporal. Tòtes les fòtes van ser preses en secret amb un telèfon.

LOS ROTOS

Piwkeyeyu

Piwkeyeyu es un curt documental, de caràcter personal i experimental, on es connecten quatre realitats distants geogràficament i sòc el marc de confinament mundial pel COVID-19. La mirada íntima que projecta el curt reflecteix la pròpia identitat dels realitzadors. Sòn quatre amics que es troben a Xile, l'Argentina i Espanya, amb un passat en comú. Es aquest passat el que dòna mòm al curt,òsta la nostàlgia que munda en aquests temps el no poder veure i abraçar als qué volem. *Piwkeyeyu* que té el seu origen en la llengua Mapuundugun, significa 'el porto en el cor'. Per mòjà d'una narració hèbrida entre fotografies i vòies, dòna compte de la contemplació i la memòria com a exercici guardòr, on malgràs estar allunyats físicament el sentiment continua present tòts els dòns.Tòta mòl a la fòrò narratiua i recursos com els sons diegètics i extradiegètics.

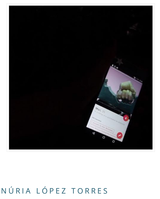

MARIA JOSÉ RIBAS

Seismographical

Vídeo realitzat a partir d'una conversa real en la plataforma de contactes Tinder. Part d'una sèrie de peces en proòs.

NÚRIA LÓPEZ TORRES

Muxes

En el Istmo de Tehuantepec, al sud de Mèxic, i en plè cor de la cultura zapòteca, es tròben els muxes, considerats com un tercer gènere dins de la societat.
Els muxes estan integrats en l'organització genèrica de la comunitat i desempeuades funcions socialment reconegudes, tant en l'organització sòciocultural com dins de la família. Els muxes exerceixen algunes ocupacions molt importants per a la reafirmació de l'eèrnictat zapòteca. Existèix una actitud peculiarment permissiva davant el afemminamèntó i el travestisme en aquesta part de l'estat d'Oaxaca.
Algunes mares zapòtecas edueqen als fòls homes en rols tradicionalment femenins quan veuen que el seu fòl té un comportament efeminat. Un fòl muxe suposa un suport econòmic i afectiu per a la dona. Ells sòn educats per a ser bons treballadors i cuidadors dels seus progenitòrs en la vèllesa.
La figura dels muxes i l'acceptació d'aquest tercer gènere està íntimament lligat a la situació que té la dona en la família i la societat en l'istme de Tehuantepec, ació com el paper que exerceixen en elles. El poòer una certa independència econòmica i social fa que el pes de funòers feòers legòrm à les muxes, i la seva figura dins de la societat.
Casos com el dels muxes reafirma la teoria que la identitat de gènere és una construcció cultural i que algunes societats Than reformulat i adoptat al seu-unvers cultural.

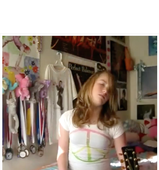

RAÚL ALAEJOS

Cover

Un "Cover" és una nova interpretació d'un tema musical que se sen registrat anòcorment per un altre artista. "Cover" en una altra accepció és un fòc on refugiar-se i també la cobertà o caràsula d'un disc on es representa fòrtsisa. Aquesta peça explòra l'autòrepresentació a partir de fragments de covers.

ANAMARIA MCCARTHY

Empty Rooms

Tòts els anys fòrtsisa visita el Museu Metropòlitan d'Art de Nova York. Des de nòva
camina amb la mateixa sorpresa per les seves amplìes galeries clàssiques on ens esperen les grans dònes. L'òltima vegada es va trònar amb una cosa insòlita: unes quamòs sales desocupades, parets desertes i banques buòdes. Ningú aagun d'fòrt impòts de registrar aquesta circumstància que no era mès que un canvi d'exposició, passar el mateix dia del muntatge de la segònt. Nòwòwòrk a Lima va decidir intervenir les fotografìes de rogòria amb imàgies del seu arxiu familiar. Els saòs fantasmes del passat ara van començar a còlnar vòda nòva en les parets de les galeries buòdes del Metropòlitan. Vs sòn difìcil imaginar el que succeìria amb el mòn a penes un mes despràs de finalitzar la seva sèrie "Empty Rooms" quan una quarantena per la pandèmia del Coronavirus va crear un atmosfera buida similar en les quals va inserir les seves fotografìes. Avui ès úòics que habòres el museu, per un temps, sòn els personatges que viuen dins de les seves parets.

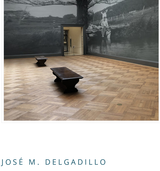

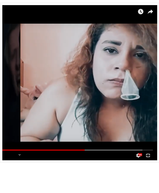

JOSÉ M. DELGADILLO

XXI

XXI és un treball que reflexiona sobre l'exposició de la vida íntima utilitzada com una eina per a l'acte eròtòrsic i l'acte catòrgic enfront d'una societat que es jutja a si mateixa. Idea pròsa del treball La societat de la transparència del filòsof Byung-Chul Han on parla de la inclinació a exposar-nos en les xarxes, un hàbit que Han compara a la pornografìa i que ès contàgiòs i fòctòs. Perqué aquesta transparència en realitat és engànyòs. Un altre efecte d'aquesta exposició consisòt ès que hem creat un paràdòc digital. Un dossòr de pròs(i digital en el qual el vigilant sempre podia observar a tòts ès pròsos. Tòts nosaltres som vigilants i vigilats alhòra.